

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش فلسفه برای کودکان بر بهبود تکانشگری در دانش آموزان دارای اختلال نقص توجه/بیش فعالی شهر خرم آباد

محل انتشار:

دومین همایش ملی روان درمانی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

علی سپه‌وند - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم‌آباد، خرم‌آباد، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش بررسی اثربخشی آموزش فلسفه برای کودکان بر بهبود تکانشگری در دانش آموزان دارای اختلال نقص توجه/بیش فعالی شهر خرم آباد بود. روش این پژوهش از نوع نیمه آزمایشی و با طرح پژوهش پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه کودکان دبستانی شهر خرم‌آباد در محدوده سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ بودند. ابتدا به روش نمونه‌گیری در دسترس از بین کسانی که نمره ۶۰ و بالاتر از آن در نقص توجه-بیش‌فعالی کسب کردند ۲۰ نفر در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند (۱۰ نفر آزمایش و ۱۰ نفر کنترل). گروه آزمایش تحت آموزش فلسفه قرار گرفت. در این مدت گروه کنترل در لیست انتظار باقی ماند. از مقیاس درجه بندی اسنپ چهار (SNAP-IV) سوانسون و همکاران (۱۹۸۱) و مقیاس تکانشگری کودکان (BIS) هیرسچفیلد و همکاران (۱۹۶۵) به منظور گردآوری اطلاعات استفاده شد. تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده از اجرای پرسشنامه‌ها از طریق نرم افزار SPSS نسخه ۲۴ در دو بخش توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (تحلیل کوواریانس تک متغیره) انجام پذیرفت. نتایج بیانگر این بود که آموزش فلسفه توانسته است منجر به کاهش تکانشگری به طور معناداری در کودکان دبستانی با نقص توجه و بیش‌فعالی شود. ($P < 0/05$) میتوان نتیجه‌گیری کرد که آموزش فلسفه میتواند به عنوان مداخله‌ای موثر برای کاهش تکانشگری کودکان دبستانی با نقص توجه و بیش‌فعالی مورد استفاده قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

آموزش فلسفه، تکانشگری، نقص توجه/بیش‌فعالی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1751926>

